

G20: drie keer nul en nutteloos gedoe (27.9.09)

Voor de derde keer in minder dan een jaar, heeft de G20 zojuist het bewijs getoond dat zij het financiële wereldsysteem willen in stand houden met de ergste kwalen, die hebben geleid tot de ernstigste crisis sinds tachtig jaar, aldus Attac-Vlaanderen in een analyse van de slotverklaring van de G20 in Pittsburgh.

De beslissingen

Bonus: de boom die het bos verbergt

De G20 richt de schijnwerpers op de bonussen van de traders: de bonussen zullen „in percent van het netto bankinkomen bepaald kunnen worden“, wanneer een bank „niet over voldoende eigen vermogen“ beschikt.

Traders zouden beloond worden wanneer zij winsten voor hun bank kunnen maken en zouden gestraft worden in geval van verlies. Wat is dit voor een systeem, dit is niets anders dan een rechtvaardiging van de winsten van een „sociaal nutteloze“ financiële sector, volgens de eigen woorden van Adair Turner, voorzitter van de Instantie van de financiële diensten van het Verenigd Koninkrijk.

G20 en IMF: nieuw bestuur van de wereldeconomie

De G20 kondigt het stopzetten van de G8 aan en dient zich aan als de nieuwe regering van de wereldeconomie, die een groot deel van de mensheid links laat liggen, het armste deel. De minieme wijziging van het stemrecht binnen het Internationaal Monetair Fonds voor de opkomende landen is niet in staat om werkelijk de machtsstructuur te veranderen noch de grondslagen van zijn beleid van structurele aanpassing.

De WTO: de liberalisering van de markten blijft de enige oplossing

Nog eens heeft de G20 een besluit herhaald van de ronde van Doha en van de WTO voor het volgend jaar. „Wij zullen de open en vrije markt handhaven en wij bevestigen het engagement opnieuw dat in Washington en in Londen werd aangegaan: wij zullen geen belemmeringen opleggen op de investeringen of aan het verkeer van goederen en diensten“ en „wij zullen geen beroep doen op financieel protectionisme, met name maatregelen die de kapitaalstromen wereldwijd zouden beperken“. De neoliberale ideologie blijft intact, ondanks de schade die zij sinds 30 jaar tot gevolg heeft gehad.

Wat ontbreekt:

Zullen de fiscale paradijzen ontmanteld worden?

Neen, zij worden witgewassen, terwijl nauwelijks 5% onder hen samenwerkingsovereenkomsten heeft ondertekend die hen tot niet veel verplichten zolang de speculatiefondsen en -banken niet zullen verhinderd worden om er verrichtingen te doen die gekenmerkt zijn door belastingfraude en belastingsvlucht. En het merendeel van de geheimen van de bankiers zullen goed verborgen blijven. Zullen de markten ‘in der minne’ en de hefboomfondsen verboden worden en ook de afgeleide producten en de effectenhandel sterk gereguleerd worden? Zullen de depositobanken en de investeringsbanken gescheiden worden?

Nee, bijna alle praktisch oncontroleerbare financiële mechanismen worden gehandhaafd en zij zullen verder buitensporige rentabiliteitscriteria blijven opleggen en een financieel vermogen creëren waarvan de waarde des te fictiever zal zijn naarmate dat die groter zal zijn.

Zullen de financiële transacties belast worden?

Neen, en als wisselmunt, spreken enkele gouvernementele stemmen over de Tobintaks, maar meteen wordt die facultatief gemaakt, en wordt een belachelijk laag tarief voorgesteld, of wordt de toepassing ondergeschikt aan het akkoord van alle beurzen. Om de financiers gerust te stellen.

Zullen concrete en doeltreffende maatregelen genomen worden op internationaal niveau tegen de klimatologische verandering?

Neen. De oproep van de landen van de G20 in deze kwestie klinkt heel hol, aangezien geen enkel concreet voorstel met betrekking tot maatregelen en financiering naar voren wordt gebracht. Hun voornemen om „hun inspanningen niet te sparen om tot een akkoord te komen in Kopenhagen“ mag niet doen vergeten dat de huidige standpunten van de rijke landen elk ernstig akkoord verhindert dat ecologisch noodzakelijk is.

De besluiten van Attac

De G20 bevestigt in zijn drie vergaderingen van Washington (november 2008), Londen (april 2009) en Pittsburgh (september 2009), dat de regeringen van de machtigste landen van mening zijn dat het financiële systeem in het zadel moet blijven en niet in gevaar mag gebracht worden: het geloof in de capaciteit van de markt om zich zichzelf te reguleren blijft over het geheel genomen intact.

Nochtans zou de ernst van de crisis in de banksector en in de economie, op sociaal vlak en op ecologisch vlak, als laatste waarschuwing moeten dienen.

Het redden van de banken en van het hele banksysteem zonder enige waarborg voor de hele maatschappij, de relance van de economie door publieke schulden zonder te werken aan een ecologische ontwikkeling, en het uitstel van maatregelen voor de klimatologische ontsporing, waarbij de regulering aan de markt wordt overgelaten, dat alles schept jammer genoeg de voorwaarden voor een volgende en nog zwaardere crisis.

De openbare diensten, de ziekteverzekering en de pensioenen zullen verder geprivatiseerd worden in de landen van de G20, onder druk van de verzekeringsmaatschappijen en van de pensioenfondsen, die de grote actoren zijn van de financiële speculatie.

De inkomsten uit kapitaal zullen niet begrensd worden en de inkomsten uit arbeid zullen moeten wachten op een herwaardering. De G20 zegt niets over deze nochtans cruciale kwestie want de buitengewone stijging van de ongelijkheden is één van de belangrijkste oorzaken van de crisis van het systeem.

ATTAC herbevestigt zijn radicale oppositie tegen een economisch en financieel systeem dat roofzuchtig en ongelijk is en herbevestigt zijn inzet voor:

Een socialisering van de financiële – en bank sector met een controle door de burgers;

Een internationale belasting op de financiële transacties;

Een strikte beperking van de financiële inkomsten;

Het buiten de markt plaatsen van alle publieke wereldgoederen;

Een regulering op wereldvlak van financiën, economie en ecologie (speciaal van het klimaat)

onder de bevoegdheid van de Verenigde Naties.

Links

[Attac-Vlaanderen](#)

.